Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού
με τίτλο:
«Ενσωμάτωση: α) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, β) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ και γ) της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας (κωδικοποίηση) – Ρυθμίσεις για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, την εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ και τη διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής - Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α’
Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου

Άρθρο 1 **Σκοπός**	
Άρθρο 2 **Αντικείμενο**	**Άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789**
Άρθρο 3 **Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993**	**Παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789**
Άρθρο 4 **Μετάδοση σημάτων - φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης**	**Παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789**

από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 48Α στον ν. 2121/1993	
Άρθρο 5 **Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης - Προσθήκη άρθρου 48Β στον ν. 2121/1993**	**Παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789**

ΜΕΡΟΣ Β'

Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ

Άρθρο 6 **Σκοπός**	
Άρθρο 7 **Αντικείμενο**	**Άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 8 **Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων – Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993**	**Παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 9 **Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων-Προσθήκη άρθρου 21Β στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 4 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 10 **Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 11 **Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς – Προσθήκη άρθρου 22 Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 12	**Παρ. 2 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**

Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς – Τροποποίηση άρθρου 66Α ν. 2121/1993	
Άρθρο 13 **Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη – Προσθήκη άρθρου 27 Β στον ν. 2121/1993**	**Άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 14 **Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ – Προσθήκη άρθρου 7Α και τροποποίηση άρθρου 28 ν. 4481/2017**	**Άρθρο 12 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 15 **Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία – Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 13 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 16 **Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα – Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 14 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 17 **Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη άρθρου 51Β στον ν. 2121/1993, τροποποίηση άρθρου 52 ν. 2121/1993**	**Παρ. 4 άρθρου 2 και άρθρο 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 18 **Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και**	**Παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**

χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου - Αναλογική εφαρμογή αστικών κυρώσεων - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993	
Άρθρο 19 **Αμοιβή του δημιουργού – Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 20 **Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 21 **Μηχανισμός αναπροσαρμογής συμβάσεων – Προσθήκη άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 22 **Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών – Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 23 **Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15Β στον ν. 2121/1993**	**Άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 24 **Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή – Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993**	**Παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 25 **Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών – Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 ν. 2121/1993**	**Άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 26 **Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 3 ν. 2121/1993**	**Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 27 **Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 ν. 2121/1993**	**Παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**

Άρθρο 28 **Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων – Τροποποίηση άρθρου 45Α ν. 2121/1993**	**Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 29 **Θεσμικό πλαίσιο που διέπει την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**	**Άρθρο 28 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**

ΜΕΡΟΣ Γ'

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας (κωδικοποίηση)

Άρθρο 30 **Σκοπός**	
Άρθρο 31 **Αντικείμενο**	
Άρθρο 32 **Το περιουσιακό δικαίωμα – Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**
Άρθρο 33 **Δημόσιος δανεισμός – Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993**	**Περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**
Άρθρο 34 **Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση άρθρου 33 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**
Άρθρο 35 **Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**
Άρθρο 36 **Εκμίσθωση από τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας – Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 1, περ. γ) και δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**
Άρθρο 37 **Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους**	**Άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**

ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς – Τροποποίηση άρθρου 48 ν. 2121/1993	
Άρθρο 38 **Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα - Τροποποίηση άρθρου 52 ν. 2121/1993**	**Άρθρο 1, εδάφιο δεύτερο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ**

ΜΕΡΟΣ Δ'

Ρυθμίσεις για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, την εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ και τη διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής - Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017

Άρθρο 39 **Σκοπός**	
Άρθρο 40 **Αντικείμενο**	
Άρθρο 41 **Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 2121/1993**	**----**
Άρθρο 42 **Εφαρμογή των διατάξεων των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ - Τροποποίηση άρθρου 71 ν. 2121/1993**	
Άρθρο 43 **Διευκρίνιση πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής Τροποποίηση παρ. 3 και 4 άρθρου 18 ν. 2121/1993**	
Άρθρο 44 **Καταργούμενες διατάξεις**	

ΜΕΡΟΣ Ε'

Έναρξη ισχύος

Άρθρο 45 **Διαχρονικό δίκαιο – Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993**	**Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790**
Άρθρο 46 **Έναρξη ισχύος**	

ΜΕΡΟΣ Α΄

Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Α' είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L130) περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση.

Άρθρο 2
Αντικείμενο
(άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Αντικείμενο του Μέρους Α΄ είναι η θέσπιση κανόνων που αποσκοπούν στην ενίσχυση της διασυνοριακής πρόσβασης σε μεγαλύτερο αριθμό τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων μέσω της διευκόλυνσης της εκκαθάρισης των δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών, που είναι παρεπόμενες των εκπομπών ορισμένων κατηγοριών ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, καθώς και για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων.

Άρθρο 3
Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993
(παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) οι παρ. 4 έως 8 αντικαθίστανται, β) προστίθεται παρ. 9, και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 35
Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική
μετάδοση

1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στο δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό 20%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου.
2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων.
3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεσή του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: i) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος-Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινά μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος-Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ii) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος-Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος-Μέλος, η πράξη αναθεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος-Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία.
4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται, όσον αφορά την πνευματική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον νόμο αυτόν και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Ως «καλωδιακή αναμετάδοση» θεωρείται η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων με σκοπό τη λήψη από το κοινό αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος, ενσύρματης ή ασύρματης, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το

κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας παροχής της υπηρεσίας καλωδιακής αναμετάδοσης λαμβάνει τα σήματα που περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης.

5. Ως «αναμετάδοση» νοείται κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, εκτός της καλωδιακής αναμετάδοσης όπως αυτή ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4, που προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων, τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της επιγραμμικής μετάδοσης, υπό τις προϋποθέσεις ότι:

α) η αναμετάδοση πραγματοποιείται από φορέα διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό που πραγματοποίησε την αρχική μετάδοση ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτή η αρχική μετάδοση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας που πραγματοποιεί την αναμετάδοση λαμβάνει τα σήματα τα οποία περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης, και

β) όταν η αναμετάδοση γίνεται μέσω υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως αυτή ορίζεται στο σημείο 2 του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της Οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του Κανονισμού (ΕΕ) 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (L 310), αυτή διεξάγεται σε ελεγχόμενο περιβάλλον. Ως «ελεγχόμενο περιβάλλον» νοείται το περιβάλλον στο οποίο ένας φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης παρέχει σε εξουσιοδοτημένους χρήστες ασφαλή αναμετάδοση, η οποία παρέχει επίπεδο ασφαλείας, το οποίο μπορεί να συγκριθεί με περιβάλλον όπου μόνο οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση στις αναμεταδόσεις και το παρεχόμενο επίπεδο ασφάλειας του περιεχομένου μπορεί να συγκριθεί με το επίπεδο ασφάλειας για το περιεχόμενο που μεταδίδεται μέσω διαχειριζόμενων δικτύων, όπως τα καλωδιακά δίκτυα ή τα δίκτυα κλειστού κυκλώματος βάσει πρωτοκόλλων διαδικτύου, στα οποία το περιεχόμενο που αναμεταδίδεται είναι κρυπτογραφημένο.

6. Οι κατά τις παρ. 4 και 5 πράξεις αναμετάδοσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους των αντίστοιχων αποκλειστικών δικαιωμάτων ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίασης στο κοινό. Το δικαίωμα των δικαιούχων, που δεν είναι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας αναμετάδοσης μπορεί να ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

7. Όταν στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6, ο δικαιούχος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση γι' αυτόν τον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, όταν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δικαιούχος είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα αναμετάδοσης. Αν δεν το πράξει, τότε

αυτοί θεωρείται ότι έχουν από κοινού το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνούνται την παροχή άδειας για αναμετάδοση. Ο ως άνω δικαιούχος έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, που απορρέουν από συμφωνία μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οργανισμού ή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ενεργούντων σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, με τους δικαιούχους, οι οποίοι έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και μπορεί να επικαλεσθεί τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της αναμετάδοσης που περιλαμβάνει το έργο του ή άλλο αντικείμενο προστασίας.

8. Οι παρ. 6 και 7 δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα αναμετάδοσης που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά τις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το εάν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δικαιούχους. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναμετάδοσης διεξάγουν διαπραγματεύσεις αναφορικά με την παροχή άδειας αναμετάδοσης με καλή πίστη.

9. Όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής κατά τις παρ. 4 και 5, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο χρόνια. Ο ΟΠΙ μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του ως άνω πίνακα. Οι μεσολαβητές βοηθούν στις διαπραγματεύσεις και δύνανται να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση του προηγούμενου εδαφίου, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης.».

Άρθρο 4

Μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 48Α στον ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Μετά από το άρθρο 48 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί αδειών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, προστίθεται άρθρο 48Α ως εξής:

«Άρθρο 48Α

Μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς

1. Ως «απευθείας διαβίβαση» νοείται η τεχνική διαδικασία μέσω της οποίας ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει τα σήματα – φορείς προγραμμάτων του σε έναν οργανισμό διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, με τέτοιο τρόπο, ώστε το κοινό να μην έχει πρόσβαση στα σήματα – φορείς προγραμμάτων κατά τη διάρκεια αυτής της μετάδοσης.

2. Όταν ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει μέσω απευθείας διαβίβασης τα σήματα που περιέχουν προγράμματά του σε διανομέα σήματος, χωρίς ο ραδιοτηλεοπτικός

οργανισμός να μεταδίδει ο ίδιος ταυτόχρονα αυτά τα σήματα απευθείας στο κοινό και ο διανομέας σήματος μεταδίδει τα εν λόγω σήματα στο κοινό, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και ο διανομέας σήματος θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μια ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό για την οποία λαμβάνουν άδεια από τους δικαιούχους.

3. Αν οι διανομείς σήματος παρέχουν στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς μόνο τεχνικά μέσα, για να εξασφαλίσουν ή να βελτιώσουν τη λήψη της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, δεν θεωρείται ότι συμμετέχουν στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό.

4. Η συμμετοχή ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού και διανομέα σήματος στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό δεν συνεπάγεται την εις ολόκληρον ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού και του διανομέα σημάτων για την πράξη παρουσίασης στο κοινό.».

Άρθρο 5

Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης – Προσθήκη άρθρου 48Β στον ν. 2121/1993

(παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Μετά από το άρθρο 48Α του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί αδειών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, που προστίθεται με το άρθρο 4 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 48Β ως εξής:

«Άρθρο 48Β

Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης

1. Ως «παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία» νοείται η επιγραμμική υπηρεσία που συνίσταται στην παροχή στο κοινό, από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού, ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων ταυτόχρονα με ή για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα μετά τη μετάδοσή τους από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, καθώς και κάθε υλικού το οποίο είναι παρεπόμενο της εν λόγω μετάδοσης.

Η έννοια της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» συμπεριλαμβάνει και την υπηρεσία εκείνη, η οποία, μολονότι έχει σαφή σχέση εξάρτησης με τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, είναι προσβάσιμη από τους χρήστες χωριστά από την υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, χωρίς την προϋπόθεση να πρέπει ο χρήστης να αποκτήσει πρόσβαση στη ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία, για παράδειγμα μέσω συνδρομής.

2. Οι πράξεις της παρουσίασης στο κοινό και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τρόπο ώστε τα μέλη του κοινού να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται όταν παρέχονται στο κοινό α) ραδιοφωνικά προγράμματα και β) τηλεοπτικά προγράμματα, τα οποία είναι: i) ειδησεογραφία και προγράμματα επικαιρότητας, ή ii) πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σε μια παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του, καθώς και οι πράξεις αναπαραγωγής τέτοιων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που είναι αναγκαίες για την παροχή αυτής της επιγραμμικής υπηρεσίας, την πρόσβαση σ’ αυτήν ή τη χρήση της για τα ίδια προγράμματα, θεωρείται, για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν στις πράξεις αυτές, ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός

οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του. Στις πλήρως χρηματοδοτούμενες από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κονδύλια για τη χρηματοδότηση που χρησιμοποιούνται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τις παραγωγές του προέρχονται από δημόσιους πόρους, εξαιρουμένων των παραγωγών που ανατίθενται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό σε παραγωγούς που είναι ανεξάρτητοι από τον ως άνω οργανισμό και των συμπαραγωγών. Η περ. β) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις μεταδόσεις αθλητικών γεγονότων, καθώς και έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που περιλαμβάνονται σε αυτές.

3. Κατά τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που καταβάλλεται για τα δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας, όπως τα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της επιγραμμικής διαθεσιμότητας των προγραμμάτων που παρέχονται στην υπηρεσία αυτή, το κοινό και ο αριθμός συνδρομητών, καθώς και τις γλωσσικές αποδόσεις στις οποίες παρέχεται η υπηρεσία. Το πρώτο εδάφιο δεν αποκλείει τον υπολογισμό του ποσού των καταβολών με βάση τα έσοδα του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

4. Η αρχή της χώρας προέλευσης που προβλέπεται στην παρ. 2, δεν θίγει τη συμβατική ελευθερία των δικαιούχων, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, να συμφωνούν τον περιορισμό της εκμετάλλευσης αυτών των δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που προβλέπονται στην Οδηγία 2001/29/ΕΚ, με την προϋπόθεση ότι ο περιορισμός αυτός είναι σύμφωνος με το δίκαιο της Ένωσης.».

ΜΕΡΟΣ Β΄
Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ

Άρθρο 6
Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Β’ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130).

Άρθρο 7
Αντικείμενο
(άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Αντικείμενο του Μέρους Β’ είναι η θέσπιση κανόνων: α) που αποσκοπούν στην περαιτέρω εναρμόνιση του εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις ψηφιακές και τις διασυνοριακές χρήσεις του προστατευόμενου περιεχομένου, β) που εισάγουν εξαιρέσεις και περιορισμούς στα δικαιώματα πνευματικής

ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα, γ) που διευκολύνουν τη χορήγηση αδειών, και δ) που διασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς για την εκμετάλλευση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας.

Άρθρο 8

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων – Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί αναπαραγωγής για διδασκαλία, προστίθεται άρθρο 21Α ως εξής:

«Άρθρο 21Α

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου ισχύουν οι εξής ορισμοί:

α) Ως «εξόρυξη κειμένων και δεδομένων» νοείται κάθε αυτοματοποιημένη αναλυτική τεχνική που αποσκοπεί στην ανάλυση κειμένων και δεδομένων σε ψηφιακή μορφή με στόχο την παραγωγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά προτύπων, τάσεων και συσχετισμών.

β) Ως «ερευνητικός οργανισμός» νοείται το πανεπιστήμιο, συμπεριλαμβανομένων των βιβλιοθηκών του, το ερευνητικό ίδρυμα ή κάθε άλλη οντότητα με πρωταρχικό στόχο τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας ή την εκτέλεση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν, επίσης, τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας: βα) σε μη κερδοσκοπική βάση ή μέσω της εκ νέου επένδυσης όλων των κερδών του στην επιστημονική του έρευνα ή ββ) στο πλαίσιο αποστολής δημοσίου συμφέροντος, κατά τρόπο ώστε μια επιχείρηση που ασκεί αποφασιστική επιρροή σε έναν τέτοιο οργανισμό να μην μπορεί να επωφεληθεί κατά προτεραιότητα ως προς την πρόσβαση στα αποτελέσματα αυτής της επιστημονικής έρευνας.

γ) Ως «ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς» νοείται προσιτή στο κοινό βιβλιοθήκη ή μουσείο, αρχείο ή ίδρυμα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς.

2. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας που πραγματοποιείται από ερευνητικούς οργανισμούς και ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς. Η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων επιτρέπεται σε υλικό στο οποίο οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς έχουν νόμιμη πρόσβαση.

3. Αντίγραφα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που δημιουργούνται σύμφωνα με την παρ. 2 αποθηκεύονται με την ευθύνη του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς με κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και μπορούν να φυλάσσονται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της επαλήθευσης των αποτελεσμάτων της έρευνας.

4. Οι δικαιούχοι επιτρέπεται να εφαρμόζουν μέτρα με σκοπό την εξασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων και των βάσεων δεδομένων, όπου φιλοξενούνται τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά και να μην υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.
5. Οι δικαιούχοι, οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς καθορίζουν κοινά αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης και των μέτρων που αναφέρονται στις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα. Οι πρακτικές του πρώτου εδαφίου κοινοποιούνται αμελλητί στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του.
6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στο παρόν είναι άκυρη.».

Άρθρο 9
Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού - Προσθήκη άρθρου 21Β στον ν. 2121/1993
(άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 21Α του ν. 2121/1993 (Α΄ 25), περί των ορισμών της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς, της εξαίρεσης της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και του αποκλεισμού αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων, που προστίθεται με το άρθρο 8 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 21Β ως εξής:

«Άρθρο 21Β
Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού
1. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η εξαγωγή έργων και άλλου υλικού στα οποία η πρόσβαση είναι νόμιμη με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων υπό την προϋπόθεση ότι η ως άνω χρήση δεν έχει ρητά περιοριστεί από τον δημιουργό ή άλλο δικαιούχο με κατάλληλο τρόπο, όπως με μηχαναναγνώσιμα μέσα για την περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό επιγραμμικά.
2. Αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παρ. 1 μπορεί να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.
3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 21Α.».

Άρθρο 10
Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993
(άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της αναπαραγωγής για διδασκαλία, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) στο πρώτο εδάφιο η φράση «η αναπαραγωγή άρθρων» αντικαθίσταται από τη φράση «η έντυπη αναπαραγωγή

άρθρων», η φράση «από τον επιδιωκόμενο σκοπό,» αντικαθίσταται από τη φράση «από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό,» και επέρχονται γλωσσικές βελτιώσεις, γ) στο δεύτερο εδάφιο η φράση «εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή» αντικαθίσταται από τη φράση «εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο», δ) η μόνη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, ε) προστίθενται παρ. 2, 3, 4 και 5, και το άρθρο 21 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 21
Χρήση για διδασκαλία

1. Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο.

2. Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση στο κοινό, για την ψηφιακή χρήση έργων χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση:

α) πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος και β) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο.

3. Η παρ. 2 δεν εφαρμόζεται σε σχέση με έργα που προορίζονται αποκλειστικά για την αγορά της εκπαίδευσης ή για παρτιτούρες στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες, οι οποίες επιτρέπουν τις πράξεις της παρ. 2 και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στην περίπτωση αυτή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσουν τη διαθεσιμότητα, την ενημέρωση και την εύκολη πρόσβαση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε κατάλληλες άδειες με ανάρτηση αυτών στον ιστότοπό τους και γνωστοποίησή τους στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς σχετική ενημέρωση του δικού του ιστότοπου.

4. Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος θεωρείται ότι πραγματοποιείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος εγκατάστασης του εκπαιδευτικού ιδρύματος, εφόσον λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρ. 2.

5. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την παρ. 2 είναι άκυρη.».

Άρθρο 11
Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς – Προσθήκη άρθρου 22Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί βιβλιοθηκών και αρχείων, προστίθεται άρθρο 22Α, ως εξής:

«Άρθρο 22Α
Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς

1. Επιτρέπεται στα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς της περ. γ’ της παρ. 1 του άρθρου 21Α, καθώς και σε τρίτα μέρη, που ενεργούν για λογαριασμό τους και υπό την ευθύνη τους, η δημιουργία αντιγράφων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές των ιδρυμάτων αυτών, σε οποιαδήποτε μορφή ή μέσο αποκλειστικά για τους σκοπούς της διατήρησης των εν λόγω έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και στον βαθμό που απαιτείται για την εν λόγω διατήρηση.

2. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι άκυρη.».

Άρθρο 12
Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς – Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 66Α ν. 2121/1993
(παρ. 2 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 66Α του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί τεχνολογικών μέτρων, πριν τη φράση «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), προστίθεται η φράση «την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β),» και μετά από τη φράση «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22),» προστίθεται η φράση «τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α),», γίνονται γλωσσικές και νομοτεχνικές διορθώσεις, και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο, και αφορούν στη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικούς ή διοικητικούς (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παρ. 2 του παρόντος δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών

τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 13
Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη – Προσθήκη άρθρου 27Β στον ν. 2121/1993 (άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 27Α του ν. 2121/1993 (Α΄25), περί ορισμένων χρήσεων ορφανών έργων, προστίθεται άρθρο 27Β, ως εξής:

«Άρθρο 27Β
Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη

1. Ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας θεωρείται μη διαθέσιμο στο εμπόριο όταν μπορεί κατά τεκμήριο να συναχθεί, με βάση την αρχή της καλής πίστης, ότι το έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας δεν διατίθεται στο κοινό μέσω των συνηθισμένων εμπορικών διαύλων, αφού έχει καταβληθεί εύλογη προσπάθεια να προσδιορισθεί εάν αυτό είναι διαθέσιμο στο κοινό και εφόσον έχουν παρέλθει τουλάχιστον δέκα (10) έτη που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της δημοσίευσής του.
2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν, με βάση τις συμβάσεις ανάθεσης διαχείρισης από δικαιούχους, να συνάπτουν συμφωνίες παραχώρησης μη αποκλειστικών αδειών για μη εμπορικούς σκοπούς με ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, με σκοπό την αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση στο κοινό ή τη διάθεση στο κοινό μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στη συλλογή των εν λόγω ιδρυμάτων, ανεξάρτητα από το αν όλοι οι δικαιούχοι που καλύπτονται από τις παραπάνω άδειες τους έχουν εξουσιοδοτήσει σχετικώς, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: α) ο εκάστοτε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι, βάσει των αναθέσεων σ’ αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δημιουργών στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας καθώς και των δικαιωμάτων, τα οποία υπόκεινται στην άδεια που -κάθε φορά- παραχωρεί και β) εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση σε όλους τους δημιουργούς σε σχέση με τους όρους της εκάστοτε άδειας. Σε κάθε περίπτωση, η αντιπροσωπευτικότητα του οργανισμού από τον οποίο ζητείται άδεια, κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου, κρίνεται με βάση την επικράτεια, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς στο οποίο αυτή αφορά.

3. Επιτρέπεται χωρίς άδεια και χωρίς αμοιβή η εκ μέρους ιδρυμάτων πολιτιστικής κληρονομιάς αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό, αποκλειστικά για μη εμπορικούς σκοπούς, μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές τους, εφόσον: α) γίνεται μνεία του ονόματος του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου που μπορεί να ταυτοποιηθεί, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και β) τα εν λόγω έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας διατίθενται σε μη εμπορικούς ιστοτόπους.
4. Η εξαίρεση της παρ. 3 εφαρμόζεται μόνο για τα είδη έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία κανείς οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, από εκείνους που είναι εγκατεστημένοι και λειτουργούν νομίμως στην ελληνική επικράτεια, δεν πληροί τις προϋποθέσεις της περ. α) της παρ. 2.
5. Οι δημιουργοί μπορούν ανά πάσα στιγμή να δηλώσουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς ότι επιθυμούν τον αποκλεισμό των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας από τη διαδικασία χορήγησης αδειών της παρ. 2 ή από την εφαρμογή της εξαίρεσης της παρ. 3 αυτού, είτε γενικά είτε σε ειδικές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που η δήλωσή τους υποβάλλεται μετά το χρονικό σημείο χορήγησης της σχετικής άδειας ή έναρξης της επιτρεπόμενης χρήσης. Για τις περιπτώσεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζεται η παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 (Α΄248).
6. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε σύνολα μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας εάν, βάσει της εύλογης προσπάθειας που αναφέρεται στην παρ. 1, υπάρχουν στοιχεία ότι τα εν λόγω σύνολα αποτελούνται κυρίως από:
α) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, εκτός από κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φόρα ή για τα οποία, ελλείψει δημοσίευσης, η πρώτη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση έλαβε χώρα σε τρίτη χώρα, ή
β) κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, οι παραγωγοί των οποίων έχουν την έδρα ή τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, ή
γ) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας υπηκόων τρίτης χώρας, σε περίπτωση που δεν κατέστη δυνατό, μετά από εύλογη προσπάθεια, να προσδιοριστεί κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τις περ. α) και β).
Κατά παρέκκλιση από την περ. α), το παρόν άρθρο εφαρμόζεται αν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικός, κατά την έννοια της περ. α) της παρ. 2, των δικαιούχων της εν λόγω τρίτης χώρας.
7. Η άδεια που χορηγήθηκε, σύμφωνα με την παρ. 2, μπορεί να επιτρέπει τη χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς σε οποιοδήποτε κράτος μέλος. Οι χρήσεις έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3 θεωρείται ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς που πραγματοποιεί την εν λόγω χρήση.
8. Οι πληροφορίες από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή σχετικές δημόσιες αρχές για τους σκοπούς του προσδιορισμού των μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που καλύπτονται από άδεια, η οποία χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρ. 2 ή χρησιμοποιούνται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3, οι πληροφορίες σχετικά με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων, κατά τα αναφερόμενα στην παρ. 5, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τα

συμβαλλόμενα μέρη της άδειας, τα καλυπτόμενα εδάφη και τις χρήσεις, καθίστανται μόνιμα διαθέσιμες μέσω της δημόσιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τουλάχιστον έξι (6) μήνες, πριν λάβει χώρα η αναπαραγωγή, η διανομή, η παρουσίαση ή η διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, σύμφωνα με την άδεια της παρ. 2 ή δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3. Οι εγγεγραμμένοι χρήστες της ως άνω πύλης που αναρτούν τις σχετικές πληροφορίες σε αυτήν φέρουν την ευθύνη για την ακρίβειά τους.

9. Για την εφαρμογή των παρ. 1 και 2, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς σε κάθε τομέα και ενθαρρύνει τον τακτικό διάλογο μεταξύ των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων χρηστών και δημιουργών, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων οργανώσεων των ενδιαφερόμενων μερών, ειδικά για κάθε τομέα, με στόχο την ενίσχυση της καταλληλότητας και της χρηστικότητας των μηχανισμών χορήγησης αδειών που θεσπίζονται στην παρ. 2 καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για τη διασφάλιση της προστασίας των δημιουργών, των οποίων τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας είναι μη διαθέσιμα στο εμπόριο.

Άρθρο 14

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ – Προσθήκη άρθρου 7Α στον ν. 4481/2017 - Τροποποίηση άρθρου 28 ν. 4481/2017
(άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Μετά το άρθρο 7 του ν. 4481/2017 (Α΄ 100), περί των τεκμηρίων υπέρ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, προστίθεται άρθρο 7Α, ως εξής:

«Άρθρο 7Α
Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ

1. Αναφορικά με χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, εξαιρουμένων των οπτικοακουστικών έργων, εντός της ελληνικής επικράτειας οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν εναλλακτικώς με δήλωσή τους προς τον χρήστη να εκπροσωπούν και δικαιούχους που δεν τους έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο. Η κατά το παρόν άρθρο εκπροσώπηση ισχύει, εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Ο δηλών οργανισμός είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στην Ελλάδα.

β) Διασφαλίζονται τα συμφέροντα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η ίση μεταχείριση όλων των δικαιούχων, μεταξύ άλλων σε σχέση με τους όρους της άδειας και η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους.

γ) Ως εκ της φύσεως των σκοπούμενων χρήσεων, έργων ή αντικειμένων προστασίας, η απόκτηση της άδειας από δικαιούχους σε μεμονωμένη βάση είναι επαχθής και μη πρακτική, ήτοι δεν θα μπορούσε να καλύπτει όλους τους εμπλεκόμενους δικαιούχους.
δ) Τηρήθηκαν οι διατυπώσεις των περ. κ), κα) και κβ) της παρ. 1 του άρθρου 28.
2. Όταν περισσότεροι οργανισμοί πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, οι έννομες συνέπειες της κατά την παρ. 1 δήλωσης επέρχονται, όταν προβαίνουν σε αυτήν όλοι από κοινού.
3. Οι δικαιούχοι που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό που χορηγεί τις κατά τις παρ. 1 άδειες χρήσης μπορούν οποτεδήποτε να αποκλείσουν από την δυνάμει της παρ. 1 εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού οποιαδήποτε από τα έργα τους ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική κατά την περ. κα) της παρ. 1 του άρθρου 28 δήλωσή τους προς αυτόν. Στην περίπτωση αυτή, οποιεσδήποτε τρέχουσες χρήσεις περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της δηλώσεως**.**
4. Οι παρ. 1 έως 3 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή μηχανισμών χορήγησης συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ σύμφωνα με άλλες διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που επιτρέπουν εξαιρέσεις ή περιορισμούς, ούτε την υποχρεωτική συλλογική διαχείριση.
5. Όταν οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χορηγεί άδειες χρήσης κατά τις παρ. 1 και 4, οι δικαιούχοι που δεν τον έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο έχουν ίση μεταχείριση με αυτούς που τον έχουν εξουσιοδοτήσει.
6. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 7.».

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017, ως προς τις ελάχιστες πληροφορίες που αναρτώνται στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, προστίθενται περ. κ), κα) και κβ) ως εξής:
«κ) τη δυνατότητα του οργανισμού να χορηγεί άδειες χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εκπροσωπευτικής εξουσίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7Α,
κα) το δικαίωμα του δικαιούχου που δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό να αποκλείει από την κατά την περ. κ) εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού, οποιαδήποτε από τα έργα του ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική δήλωσή του προς αυτόν. Για την εύκολη και αποτελεσματική δήλωση εναντίωσης ο οργανισμός θέτει στη διάθεση των δικαιούχων και τα κατάλληλα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας,
κβ) τις συνέπειες της κατά την περ. κα) εναντίωσης, ήτοι ότι οποιεσδήποτε δυνάμει της κατά της περ. κ) εκπροσώπησης τρέχουσες χρήσεις περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της δήλωσης.».

Άρθρο 15

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία – Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993

(άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 34 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της σύμβασης οπτικοακουστικής παραγωγής, προστίθεται άρθρο 34Α, ως εξής:

«Άρθρο 34Α

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία

Όταν τα μέρη αντιμετωπίζουν δυσκολίες για τη σύναψη συμβάσεων ή τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, μπορούν, εφόσον επιθυμούν, να στηρίζονται στη συνδρομή του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας ή στη συνδρομή διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης αναλόγως κατά τα λοιπά της παρ. 9 του άρθρου 35. Για την κατάρτιση του πίνακα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) ζητείται η γνώμη των δικαιούχων και των επιχειρήσεων που προσφέρουν υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία. Ο ΟΠΙ και οι διαμεσολαβητές παρέχουν συνδρομή στα μέρη στις διαπραγματεύσεις τους και τα βοηθούν να επιτύχουν συμφωνίες, μεταξύ άλλων, όπου κρίνεται σκόπιμο, με την υποβολή προτάσεων στα μέρη.».

Άρθρο 16

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα – Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993

(άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά το άρθρο 31 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί των υποχρεώσεων των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, προστίθεται άρθρο 31Α, ως εξής:

«Άρθρο 31Α

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα

1. Όταν έχει λήξει η διάρκεια προστασίας ενός έργου των εικαστικών τεχνών, κάθε υλικό που προκύπτει από την αναπαραγωγή του έργου αυτού δεν προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή με συγγενικά δικαιώματα, εκτός εάν το υλικό που προκύπτει από την εν λόγω αναπαραγωγή είναι πρωτότυπο, με την έννοια ότι αποτελεί προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του.

2. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του ν. 4858/2021 (Α’ 220).».

Άρθρο 17

Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη άρθρου 51Β στον ν. 2121/1993, τροποποίηση άρθρου 52 ν. 2121/1993

(παρ. 4 άρθρου 2 και άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Μετά από το άρθρο 51Α του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της προστασίας προηγουμένως αδημοσίευτων έργων, προστίθεται άρθρο 51Β ως εξής:

«Άρθρο 51Β

Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος ως «έκδοση τύπου» νοείται μία συλλογή η οποία απαρτίζεται κυρίως από έργα λόγου δημοσιογραφικής φύσεως, μπορεί να περιλαμβάνει και άλλα έργα ή αντικείμενα προστασίας και

α) αποτελεί ένα μεμονωμένο αντικείμενο στο πλαίσιο μιας περιοδικής έκδοσης ή έκδοσης που ενημερώνεται τακτικά υπό ενιαίο τίτλο, όπως εφημερίδα ή περιοδικό γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος,

β) έχει σκοπό την παροχή στο ευρύ κοινό πληροφοριών που σχετίζονται με τις ειδήσεις ή με άλλα θέματα, και

γ) δημοσιεύεται σε οποιοδήποτε μέσον υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών.

Οι περιοδικές εκδόσεις που έχουν επιστημονικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς, όπως τα επιστημονικά περιοδικά, δεν θεωρούνται εκδόσεις τύπου για τους σκοπούς του παρόντος νόμου.

2. Οι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδότες τύπου έχουν, όσον αφορά την επιγραμμική χρήση των εκδόσεών τους από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, κατά την έννοια της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 81/2018 (Α' 151):

α) το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν, την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει και

β) το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει.

Τα ανωτέρω δικαιώματα δεν καταλαμβάνουν ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων και πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων. Πολύ σύντομα θεωρούνται τα αποσπάσματα, η χρήση των οποίων δεν επηρεάζει την αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων των εκδοτών, η οποία επηρεάζεται ιδίως όταν η χρήση του αποσπάσματος αντικαθιστά το ίδιο το δημοσίευμα ή αποτρέπει τον ενδιαφερόμενο από την ανάγνωσή του.

3. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της Ένωσης σε δημιουργούς και άλλους δικαιούχους, σε σχέση με έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που ενσωματώνονται σε μια έκδοση τύπου. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν αντιτάσσονται στους δημιουργούς και τους άλλους δικαιούχους και, ειδικότερα, δεν τους στερούν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας ανεξάρτητα από την έκδοση τύπου στην οποία περιέχονται. Όταν ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας περιλαμβάνεται σε έκδοση τύπου βάσει μη αποκλειστικής άδειας, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2 προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση από άλλους εξουσιοδοτημένους χρήστες. Ομοίως, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2, προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων, των οποίων η προστασία έχει λήξει.

4. Οι δημιουργοί έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου ανέρχεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί των ετήσιων εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το εξήντα τοις εκατό (60%) των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί των

εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας. Το δικαίωμα των δημιουργών είναι ανεκχώρητο, με εξαίρεση τη διαχείρισή του από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και αντίθετοι συμβατικοί όροι είναι ανίσχυροι. Στους δικαιούχους δημιουργούς περιλαμβάνονται και εκείνοι οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη γήρατος ή σύνταξη αναπηρίας.

5. Με απόφαση της Ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) εκδίδεται Κανονισμός, με τον οποίο προσδιορίζονται τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, τον αριθμό των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα. Αν εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή αίτησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί να υποβάλλει εντός των επόμενων τριάντα (30) ημερών αίτημα, στο οποίο προσδιορίζεται η οικονομική του πρόταση, για τη συγκρότηση Έκτακτης Επιτροπής από την ΕΕΤΤ, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αρ. 1004/40/2021 Απόφασης της ΕΕΤΤ περί έκδοσης Κανονισμού Λειτουργίας της ΕΕΤΤ (Β' 4660/2021). Η Επιτροπή καλεί αμφότερα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν υπόμνημα επί του αιτήματος του δευτέρου εδαφίου της παρούσας εντός τριάντα (30) ημερών και, εφόσον αμφότερα τα μέρη υποβάλλουν υπόμνημα, τάσσει προθεσμία για αντίκρουση των εκατέρωθεν υπομνημάτων. Εν συνεχεία, η Επιτροπή εκδίδει, εντός εξήντα (60) ημερών από την ημέρα που η ίδια θα ορίσει ως χρόνο ολοκλήρωσης της υποβολής απόψεων και υποβολής στοιχείων, και υποβάλλει στα ενδιαφερόμενα μέρη, ακόμα και αν δεν έλαβαν αμφότερα μέρος στην ενώπιόν της διαδικασία, εμπιστευτική γνωμοδότηση σχετικά με το εύλογο ύψος της αμοιβής κατ' εφαρμογή των κριτηρίων του Κανονισμού του πρώτου εδαφίου της παρούσας. Η Επιτροπή, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, δύναται με απόφασή της να ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό του πρώτου εδαφίου και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η Επιτροπή επιβάλλει στο μέρος που δεν συμμορφώνεται διοικητικό πρόστιμο ύψους από πενήντα χιλιάδες (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000,00) ευρώ. Εάν κανένα από τα μέρη δεν αιτηθεί εμπρόθεσμα την έκδοση γνωμοδότησης από την Επιτροπή, αν τα μέρη δεν αποδεχθούν τη γνωμοδότηση της Επιτροπής και, εν γένει, αν δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, αυτή καθορίζεται προσωρινά με αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οριστικά από το ίδιο Δικαστήριο κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το αρμόδιο για τον προσωρινό και για τον οριστικό προσδιορισμό της αμοιβής Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διαδίκου που μπορεί να υποβάλλεται και πριν από την ορισθείσα δικάσιμο κατά τη διαδικασία του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: (α) να διατάσσει την προσκόμιση των αναγκαίων για τον

προσδιορισμό της αμοιβής αποδεικτικών στοιχείων από τα μέρη και (β) να ρυθμίζει προσωρινά τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων και να επιβάλει για κάθε παράβαση των διαταγών του χρηματική κύρωση, ύψους πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000,00) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ταμείο.

2. Στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 περί του τύπου άδειας, των περιορισμών και της διάρκειας των δικαιωμάτων, καθώς και της ρύθμισης άλλων θεμάτων επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στο εισαγωγικό εδάφιο διορθώνεται η νομοθετική παραπομπή, β) προστίθεται περ. ι) και το άρθρο 52 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 52

Τύπος άδειας, Περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και ρύθμιση άλλων θεμάτων

Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51Β διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες:

α) οι δικαιοπραξίες, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς

β) οι περιορισμοί, που προβλέπονται για το περιουσιακό Δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι` αυτά

γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη.

Ωστόσο,

-αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.

Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίασης στο κοινό.

Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων δεν

προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29)

αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίαση του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσης του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα) παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ) αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ) διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ), οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

στστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιεσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα έως στστ νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.

ε) Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσώματωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

στ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης.

ζ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου.

η) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ` δ`, ε` και στ` του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος.

θ) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης, τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου.

ι) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 51Β λήγουν δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της έκδοσης τύπου. Η περίοδος αυτή υπολογίζεται από την πρώτη Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας δημοσίευσης της εν λόγω έκδοσης τύπου.».

Άρθρο 18

Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κυρώσεων - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993 -

Αναλογική εφαρμογή αστικών κυρώσεων– Προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 65 του ν. 2121/1993
(παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Μετά το άρθρο 66Ε του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ενίσχυσης της προστασίας των δικαιωμάτων στο διαδίκτυο, προστίθεται άρθρο 66ΣΤ, ως εξής:

«Άρθρο 66ΣΤ:
Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου

1. Ως «πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου» στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου νοείται ο πάροχος υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας του οποίου ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς είναι να αποθηκεύει και να παρέχει πρόσβαση στο κοινό σε σημαντική ποσότητα προστατευόμενων από την πνευματική ιδιοκτησία έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που αναφορτώνονται από τους χρήστες του, και τα οποία η υπηρεσία βελτιστοποιεί και προωθεί με σκοπό το κέρδος. Οι πάροχοι υπηρεσιών, όπως οι μη κερδοσκοπικές επιγραμμικές εγκυκλοπαίδειες, τα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά και επιστημονικά αποθετήρια, οι πλατφόρμες ανάπτυξης και κοινής χρήσης λογισμικού ανοικτού πηγαίου κώδικα, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως ορίζονται στην Οδηγία (ΕΕ) 2018/1972, οι επιγραμμικές αγορές και υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους από επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις και οι υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναφορτώνουν περιεχόμενο για ιδία χρήση και τα επιγραμμικά καταστήματα εφαρμογών δεν θεωρούνται πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κατά την έννοια του παρόντος νόμου.
2. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος άρθρου, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελούν μια πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, όταν παρέχουν πρόσβαση στο κοινό σε προστατευόμενα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλα αντικείμενα προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες. Ως εκ τούτου, ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου, προκειμένου να παρουσιάσει ή να διαθέσει στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, πρέπει να λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που αναφέρονται στην περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 3, στην περ. η) της παρ. 2 του άρθρου 46, στην περ. δ) των παρ. 1 και 2 του άρθρου 47, καθώς και στην περ. ζ) της παρ. 1 του άρθρου 48, ιδίως μέσω της σύναψης συμφωνίας, προκειμένου να παρουσιάσει ή να καταστήσει διαθέσιμα στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας.
3. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου έχει λάβει άδεια, η άδεια αυτή καλύπτει επίσης τις πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που διενεργούνται από χρήστες των υπηρεσιών που προβλέπονται στην παρ. 2, με την προϋπόθεση ότι οι χρήστες δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα.
4. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, υπό τους όρους που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ο περιορισμός της ευθύνης που προβλέπεται στο άρθρο 13

του π.δ. 131/2003 (Α' 116) δεν έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν άρθρο. Σε κάθε περίπτωση, το πρώτο εδάφιο δεν επηρεάζει την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 13 του π.δ. 131/2003 στους παρόχους υπηρεσιών, στους οποίους αφορά, για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού.

5. Εάν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν οι πάροχοι υπηρεσιών, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, αποδείξουν ότι:

α) έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας, και

β) έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μη διαθεσιμότητα συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και, σε κάθε περίπτωση,

γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους, σύμφωνα με την ως άνω περ. β).

Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη δεν εφαρμόζεται, αν αποδειχθεί ότι κύριος σκοπός του παρόχου υπηρεσιών είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

6. Προκειμένου να προσδιοριστεί, αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που έχει σύμφωνα με την παρ. 5 και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας, καθώς και το είδος των έργων ή των άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες της υπηρεσίας, καθώς και

β) η διαθεσιμότητα κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων και το κόστος που έχουν για τους παρόχους υπηρεσιών.

7. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 5, οι νέοι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου, οι υπηρεσίες των οποίων έχουν καταστεί διαθέσιμες στο κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για λιγότερο από τρία (3) έτη και έχουν ετήσιο κύκλο εργασιών μικρότερο των δέκα (10) εκατομμυρίων ευρώ, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τη Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (2003/361/ΕΚ)(L124/36), ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν αποδείξουν, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, ότι έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας και έχουν ενεργήσει άμεσα, με τη λήψη της ειδοποίησης που είναι επαρκώς τεκμηριωμένη, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση. Όταν ο μέσος αριθμός μοναδικών επισκεπτών τον μήνα των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών, υπολογιζόμενος με βάση το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, υπερβαίνει τα πέντε (5) εκατομμύρια, οι εν λόγω πάροχοι πρέπει επίσης να αποδείξουν ότι έχουν καταβάλει κάθε

δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν περαιτέρω αναφορτώσεις των έργων και των άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση και για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν υποβάλει τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες.

8. Η συνεργασία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου και δικαιούχων δεν εμποδίζει τη διαθεσιμότητα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες τα οποία δεν παραβιάζουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που καλύπτονται από εξαίρεση ή περιορισμό. Οι χρήστες μπορούν να αναφορτώνουν και να καθιστούν διαθέσιμο περιεχόμενο που δημιουργείται από χρήστες σε επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου για: α) παράθεση αποσπασμάτων, κριτική, σχολιασμό· β) χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση.

9. Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου παρέχουν στους δικαιούχους, κατόπιν αιτήματός τους, επαρκείς πληροφορίες για τη λειτουργία των πρακτικών τους, όσον αφορά τη συνεργασία που αναφέρεται στην παρ. 5 και τη χρήση του περιεχομένου που καλύπτεται από συμφωνίες για χορήγηση αδειών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών και δικαιούχων.

10. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου θέτουν σε εφαρμογή αποτελεσματικό και ταχύ μηχανισμό υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης, που είναι διαθέσιμος στους χρήστες της υπηρεσίας, σε περίπτωση διαφορών σχετικά με την απενεργοποίηση της πρόσβασης ή την αφαίρεση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που έχουν αναφορτωθεί από αυτούς. Όταν οι δικαιούχοι ζητούν να έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, η πρόσβαση στα οποία έχει απενεργοποιηθεί ή ζητούν να αφαιρεθούν εκείνα τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, αιτιολογούν δεόντως τα αιτήματά τους. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται δυνάμει του μηχανισμού του πρώτου εδαφίου διεκπεραιώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι αποφάσεις απενεργοποίησης της πρόσβασης ή αφαίρεσης περιεχομένου που αναφορτώνεται υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο.

Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων, παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου και χρηστών, η διαφορά μπορεί να επιλύεται με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35.

11. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου οφείλουν να ενημερώνουν τους χρήστες τους για τους όρους και τις προϋποθέσεις, βάσει των οποίων μπορούν να χρησιμοποιούν έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας δυνάμει εξαιρέσεων ή περιορισμών στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα που προβλέπονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

12. Το παρόν άρθρο δεν συνεπάγεται οποιοδήποτε εντοπισμό μεμονωμένων χρηστών ούτε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, παρά μόνο σύμφωνα με τον ν. 3471/2006 (Α΄ 133) και τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (L 119).».

2. Μετά την παρ. 6 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993, περί των αστικών κυρώσεων, προστίθεται παρ. 7, ως εξής:
«7. Οι παρ. 1 έως 6 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 66ΣΤ.».

Άρθρο 19
Αμοιβή του δημιουργού – Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993
(άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1, γ) στο τρίτο εδάφιο μετά τη φράση «η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό,» προστίθεται η φράση «το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό,» δ) προστίθενται παρ. 3 και 4, και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 32
Αμοιβή του δημιουργού

1. Όταν ο δημιουργός συνάπτει σύμβαση εκμετάλλευσης ή παραχωρεί άδεια εκμετάλλευσης ή μεταβιβάζει τα περιουσιακά του δικαιώματα προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης του έργου του ή άλλου αντικειμένου προστασίας, δικαιούται να λαμβάνει αμοιβή, η οποία συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών και πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλόμενου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό, το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό, στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση.

3. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις.

4. Ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών.».

Άρθρο 20
Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993
(άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της έκτασης της μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης, προστίθεται άρθρο 15Α, ως εξής:

«Άρθρο 15Α
Υποχρέωση διαφάνειας

1. Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ο δημιουργός έχει χορηγήσει άδεια εκμετάλλευσης ή με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του ή οι νόμιμοι διάδοχοι του προσώπου αυτού έχουν την υποχρέωση να παρέχουν στον δημιουργό τακτικά, και πάντως τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, επικαιροποιημένες, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε τομέα, σχετικά με την εκμετάλλευση και την προώθηση των έργων του, ιδιαίτερα όσον αφορά στους τρόπους εκμετάλλευσης, όλα τα έσοδα που προέκυψαν και την οφειλόμενη αμοιβή.

2. Όταν για τα δικαιώματα της παρ. 1 έχει μεταγενέστερα χορηγηθεί άδεια, ο δημιουργός ή ο εκπρόσωπός του λαμβάνει, κατόπιν αιτήματός του, πρόσθετες πληροφορίες από υποαδειούχους και άλλους διαδόχους, στην περίπτωση κατά την οποία ο πρώτος αντισυμβαλλόμενός του δημιουργού δεν κατέχει όλες τις πληροφορίες που θα ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς της παρ. 1. Αν ζητούνται οι εν λόγω πρόσθετες πληροφορίες, ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εν λόγω υποαδειούχων. Ο δημιουργός μπορεί να απευθύνει οποιοδήποτε αίτημα προς τους υποαδειούχους άμεσα ή έμμεσα μέσω του αντισυμβαλλομένου του.

3. Η υποχρέωση της παρ. 1 είναι αναλογική και αποτελεσματική ως προς την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου διαφάνειας σε κάθε τομέα. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, στις οποίες η διοικητική επιβάρυνση που προκύπτει από την υποχρέωση της παρ. 1 είναι δυσανάλογη ενόψει των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση του έργου, η υποχρέωση διαφάνειας περιορίζεται στα είδη και στο επίπεδο πληροφοριών που μπορούν εύλογα να αναμένονται σε παρόμοιες περιπτώσεις.

4. Η υποχρέωση της παρ. 1 δεν έχει εφαρμογή όταν: α) η συμβολή του δημιουργού δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου, εκτός αν ο δημιουργός αποδείξει ότι ζητεί τις πληροφορίες για την άσκηση των δικαιωμάτων του βάσει του άρθρου 21 του παρόντος και ζητεί τις πληροφορίες για τον σκοπό αυτό και β) εφαρμόζεται το άρθρο 25 του ν. 4481/2017 (Α' 100), σε σχέση με την παροχή πληροφοριών προς τους δημιουργούς και άλλους δικαιούχους από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και όλες τις οντότητες που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4481/2017.

5. Για άδειες εκμετάλλευσης ή συμβάσεις εκμετάλλευσης ή συμβάσεις μεταβίβασης περιουσιακών δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης έργων που υπόκεινται σε συμφωνίες που προκύπτουν από συλλογικές διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι κανόνες διαφάνειας της σχετικής συμφωνίας που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις, υπό

την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω κανόνες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στις παρ. 1 έως 4.

6. Οποιαδήποτε συμφωνία που εμποδίζει τη συμμόρφωση με το παρόν άρθρο είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 21
Μηχανισμός αναπροσαρμογής συμβάσεων – Προσθήκη άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, προστίθεται άρθρο 32Α, ως εξής:

«Άρθρο 32Α
Μηχανισμός αναπροσαρμογής συμβάσεων

1. Ελλείψει συμφωνίας, η οποία να προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις σε ισχύ και να προβλέπει έναν μηχανισμό συγκρίσιμο με αυτόν που θεσπίζεται στο παρόν άρθρο, ο δημιουργός, αυτοπροσώπως ή μέσω του εκπροσώπου του, δικαιούται να αξιώνει πρόσθετη, κατάλληλη και δίκαιη αμοιβή από το μέρος με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης ή από τους διαδόχους του μέρους αυτού, όταν η αμοιβή, η οποία είχε αρχικά συμφωνηθεί, αποδεικνύεται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με όλα τα επακόλουθα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου.

2. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες που συνάπτονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και από άλλες οντότητες για τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 2 του ν. 4481/2017 (Α΄ 100).

3. Οποιαδήποτε παραίτηση ή συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού που προβλέπονται στην παρ. 1 είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 22
Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών – Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 39 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της ακυρότητας αντίθετων συμφωνιών, προστίθεται άρθρο 39Α, ως εξής:

«Άρθρο 39Α
Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών

1. Οι διαφορές που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 15Α και τον μηχανισμό αναπροσαρμογής συμβάσεων του άρθρου 32Α μπορούν να υποβάλλονται σε διαμεσολάβηση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35. Οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των δημιουργών μπορούν να

κινούν τις διαδικασίες αυτές κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος ενός ή περισσοτέρων δημιουργών.
2. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη που εμποδίζει τη συμμόρφωση προς την παρ. 1 είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 23
Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15Β στον ν. 2121/1993
(άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), όπως προστίθεται σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος νόμου, προστίθεται άρθρο 15Β, ως εξής:

«Άρθρο 15Β
Δικαίωμα ανάκλησης
1. Όταν ο δημιουργός έχει συνάψει αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης ή αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης, έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ή την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων, ή να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση του έργου αυτού ή άλλου αντικειμένου προστασίας.
2. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενό του και ορίζει εύλογη προθεσμία, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης.
3. Αν το έργο περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών, η άσκηση του δικαιώματος της παρ. 1 από έναν μεμονωμένο δημιουργό αποκλείεται όταν η συμβολή του δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου.
4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα.
5. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν ευλόγως να άρει ο δημιουργός.
6. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.».

Άρθρο 24
Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή – Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993
(παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της πρόβλεψης ότι δεν θίγονται άλλες συμφωνίες και νομικές διατάξεις που κατοχυρώνουν δικαιώματα δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 45 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 45
Ισχύς άλλων διατάξεων και συμφωνιών

1. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν άλλες νομικές διατάξεις, που αφορούν ιδίως τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, τα σήματα, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, το εμπορικό απόρρητο, την προστασία των ημιαγωγών προϊόντων ή το δίκαιο των συμβάσεων.

2. Συμφωνίες αντίθετες προς τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 42 και προς το άρθρο 43 είναι άκυρες.

3. Τα άρθρα 15Α, 15Β και 32Α δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 2.».

Άρθρο 25
Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών – Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 ν. 2121/1993 (άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να αναθέτουν τη διαχείριση και την προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων τους, τροποποιείται ώστε η ανάθεση αυτή να γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α’ 100) και όχι σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Απαγορεύεται η μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του παρόντος άρθρου, καθώς και η παραίτηση από αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α’ 100).».

2. Στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 μετά από την παρ. 5 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Τα άρθρα 15Α, 15Β, 32, 32Α, 39 και 39Α εφαρμόζονται αναλόγως και στις άδειες και συμβάσεις εκμετάλλευσης που συνάπτουν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες.».

Άρθρο 26
Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 3 ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί του περιουσιακού δικαιώματος, προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας των άρθρων 21Α, 21Β και 22Α ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής του δημιουργού βάσης δεδομένων

της περ. α) της παρ. 3. Ο περιορισμός των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύει για τα δικαιώματα του δημιουργού βάσης δεδομένων των περ. α), β), δ) και ε) της παρ. 3.».

Άρθρο 27
Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 42 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών και εξαιρέσεων από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, προστίθενται παρ. 7, 8 και 9 ως εξής:

«7. Οι παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης, προσαρμογής ή άλλης μετατροπής, καθώς και το δικαίωμα διανομής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.
8. Το άρθρο 21Β ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης, προσαρμογής ή άλλης μετατροπής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.
9. Το άρθρο 22Α ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.».

Άρθρο 28
Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων – Τροποποίηση άρθρου 45Α του ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στην παρ. 6 του άρθρου 45Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, προστίθεται έκτο εδάφιο, και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Ο νόμιμος χρήστης της βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο μπορεί, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων, να εξάγει ή και/να επαναχρησιμοποιήσει ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της: α) όταν πρόκειται για εξαγωγή, για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον αναφέρεται η πηγή και στο βαθμό που αυτό δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, β) όταν πρόκειται για εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή για σκοπούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας. Το δικαίωμα ειδικής φύσης ισχύει για τις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι υπήκοοι Κράτους - Μέλους ή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εφαρμόζεται επίσης στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία Κράτους - Μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν η συγκεκριμένη Εταιρία ή επιχείρηση έχει μόνο την καταστατική της έδρα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά και αδιάλειπτα με την οικονομία ενός Κράτους - Μέλους (άρθρα 9 και 11 Οδηγίας 96/9). Ο περιορισμός που προβλέπεται στο

άρθρο 28Α παράγραφοι 1 έως 11 εφαρμόζεται και στο ειδικής φύσης δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 και των άρθρων 21Α, 21Β, και 22Α ισχύουν και για το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, όσον αφορά τις πράξεις που ορίζονται στην παρ. 1.».

Άρθρο 29
Θεσμικό πλαίσιο που διέπει την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα
(άρθρο 28 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο του παρόντος νόμου, διενεργείται σύμφωνα με τον ν. 3471/2006 (Α' 133) και τον ν. 4624/2019 (Α΄137), με τον οποίο ελήφθησαν μέτρα εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

ΜΕΡΟΣ Γ΄
Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας (κωδικοποίηση)

Άρθρο 30
Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Γ' είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.

Άρθρο 31
Αντικείμενο

Με το Μέρος Γ' απαλείφεται το δικαίωμα του δικαιούχου να επιτρέπει ή να απαγορεύει τον δημόσιο δανεισμό των έργων του ενώ ταυτόχρονα εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημόσιου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

Άρθρο 32
Το περιουσιακό δικαίωμα – Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των εξουσιών (δικαιωμάτων) των δημιουργών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται με τη διαγραφή των λέξεων

«και το δημόσιο δανεισμό», β) στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, γ) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται, και η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής:

«ε) Την εκμίσθωση, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Το δικαίωμα αυτό δεν εφαρμόζεται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Ως «εκμίσθωση» νοείται η διάθεση προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος.».

Άρθρο 33
Δημόσιος δανεισμός – Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993
(περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Μετά από το άρθρο 5 του ν. 2121/1993 (Α’ 25) προστίθεται άρθρο 5Α ως εξής:

«Άρθρο 5Α
Δημόσιος δανεισμός

1. Με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων, επιτρέπεται ο δημόσιος δανεισμός νομίμως δημοσιευμένων έργων σε ανοικτούς στο κοινό νόμιμους κατόχους των υλικών φορέων τους, ιδίως βιβλιοθήκες, δισκοθήκες και ταινιοθήκες. Ως «δανεισμός» νοείται η διάθεση έργων προς χρήση για περιορισμένο χρονικό διάστημα και όχι για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, όταν γίνεται από ιδρύματα που είναι ανοιχτά στο κοινό.

2. Για τον δημόσιο δανεισμό οι φορείς της παρ. 1 οφείλουν εύλογη αμοιβή, η οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων της παρ. 4. Από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής εξαιρείται ο δημόσιος δανεισμός από βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.

3. Η υποχρέωση εύλογης αμοιβής που οφείλουν φορείς ανήκοντες, εποπτευόμενοι ή επιχορηγούμενοι από το Κράτος ή ΟΤΑ α’ και β’ βαθμού ορίζεται συνολικά για όλους τους δικαιούχους στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000,00) ευρώ ετησίως, καταβάλλεται δε κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) από το Υπουργείο Εσωτερικών και κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η εύλογη αμοιβή του πρώτου εδαφίου εξαιρείται από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας και από κάθε άλλη παρακράτηση. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών, καθορίζονται η διαδικασία που απαιτείται, τα δικαιολογητικά και οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής. Με όμοια απόφαση, το ύψος της εύλογης αμοιβής αναπροσαρμόζεται κάθε τρία (3) έτη. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου μπορεί να καθορίζονται ο υπόχρεος καταβολής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία πληρωμής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής, καθώς και για την αναπροσαρμογή της είναι οι στόχοι πολιτιστικής προαγωγής, ο κύκλος εργασιών του εκδοτικού τομέα, ο συνολικός αριθμός των βιβλιοθηκών, η ετήσια χρηματοδότησή τους, ο συνολικός αριθμός τόμων που βρίσκονται στις συλλογές τους, ο

συνολικός αριθμός των δανεισμών, καθώς και τα διεθνή συναλλακτικά ήθη προσαρμοσμένα στις συνθήκες της Ελλάδας εν όψει ιδίως του πληθυσμού της και του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος της.

4. Η αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό έργων λόγου κατανέμεται κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%) στους πνευματικούς δημιουργούς και ειδικότερα στους συγγραφείς, μεταφραστές, φωτογράφους και εικονογράφους και κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους εκδότες. Για τον δανεισμό φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας η ως άνω αμοιβή κατανέμεται κατά πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) στους πνευματικούς δημιουργούς, τριάντα τοις εκατό (30%) στους ερμηνευτές - εκτελεστές καλλιτέχνες και δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στους παραγωγούς φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Για τα πρώτα τρία (3) έτη η αμοιβή κατανέμεται μόνο στους δικαιούχους πνευματικούς δημιουργούς και εκδότες εντύπων, λόγω της περιορισμένης έκτασης δημόσιου δανεισμού υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου της παρ. 3 δύναται να καθορισθούν και η καταβολή αμοιβής και το ύψος της για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.

5. Η αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και η καταβολή της απαλλάσσει από οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση σχετικά με τον δημόσιο δανεισμό. Η κατανομή της αμοιβής μεταξύ των οργανισμών των δικαιούχων ορίζεται με συμφωνία μεταξύ τους. Αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία εντός ενενήντα (90) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, και, εφεξής, εντός ενενήντα (90) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης του τρίτου εδαφίου της παρ. 3, η απόφαση για την κατανομή λαμβάνεται από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Η απόφαση του ΟΠΙ διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και ενωσιακό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή.

6. Αμοιβή οφείλεται και στις περιπτώσεις που ο δημόσιος δανεισμός πραγματοποιείται από ανοιχτές στο κοινό βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων, οργανισμών και μορφωτικών ιδρυμάτων μη επιχορηγούμενων τακτικά από το Κράτος ή ΟΤΑ α’ και β΄ βαθμού, το ύψος της οποίας συμφωνείται μεταξύ των ιδρυμάτων και φορέων αυτών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ τους εντός εξήντα (60) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να ζητήσει από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει το ύψος της αμοιβής. Για τα κριτήρια προσδιορισμού της αμοιβής ισχύει η παρ. 3 και για την κατανομή της αμοιβής ισχύουν οι παρ. 4 και 5.».

Άρθρο 34
Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση άρθρου 33 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στο άρθρο 33 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί των ρυθμίσεων για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 4 διαγράφονται οι λέξεις «ή δανεισμού» και η λέξη «τρίτων» αντικαθίσταται από τη λέξη

«τρίτους», β) στην παρ. 5: βα) στο πρώτο εδάφιο προστίθεται το οριστικό άρθρο «η» πριν από τη λέξη «αμοιβή» και ββ) το δεύτερο εδάφιο καταργείται, και το άρθρο 33 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 33
Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή

1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη διανομή του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο, κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπή του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων.
2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα, β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων, γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα, δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες, ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, στ) εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων, ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων, θ) περιοδικά, εφημερίδες.
3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί.
4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης αντιτύπων από τρίτους, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη.
5. Στις περιπτώσεις που η αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου.
6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και διανομή του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.
7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.».

Άρθρο 35

Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό», β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 2 του άρθρου 46 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:
α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,
β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους,
γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
δ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων.
ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης,
στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης,
ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση,
η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 36
Εκμίσθωση από τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας – Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. γ) και δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

1. Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της δυνατότητας των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό», β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:
α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,
β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,
δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,
ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

2. Στην περ. γ) της παρ. 2 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993, περί της δυνατότητας των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό», β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 2 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:
α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους,
β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων.

δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,
ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό,
στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης των ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 37
Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς – Τροποποίηση άρθρου 48 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

1. Στην περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της δυνατότητας των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό», β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 48 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:
α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια,
β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο,
γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

στ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα,
ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 38
Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα - Τροποποίηση άρθρου 52 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, εδάφιο δεύτερο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Μετά από την περ. ι) του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), προστίθεται περ. ια) ως εξής:

«ια) Το άρθρο5Α ισχύει αναλόγως και για τα συγγενικά δικαιώματα του παρόντος.».

ΜΕΡΟΣ Δ’
Ρυθμίσεις για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, την εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ και τη διευκρίνιση του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής - Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017

Άρθρο 39
Σκοπός

Σκοπός του Δ’ Μέρους είναι:

(α) Η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 (Α’ 25) με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο και αποτελούν ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ,

(β) Η πρόβλεψη της χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή αναπαραγωγής πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, ο δημόσιος δανεισμός από σχολικές και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες και η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση καθώς και κάθε σχετικής λεπτομέρειας και της διάταξης σύμφωνα με την οποία μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για

τον δημόσιο δανεισμό, δεδομένου ότι ήδη το ζήτημα της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό ρυθμίζεται στο άρθρο 33 του παρόντος,

(γ) Η κατάργηση της ρύθμισης που αφορά στην έκταση της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος και των συμβάσεων και την παροχή αδειών στην περίπτωση που εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια είναι υποχρεωμένος, μέσα σε εύλογο χρόνο, να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης, καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται με το άρθρο 23 του παρόντος και

(δ) η τροποποίηση του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 ώστε, αφενός να αποσαφηνιστεί για το μέλλον ότι οι φορητές ηλεκτρονικές συσκευές-ταμπλέτες (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) περιλαμβάνονται στην έννοια των ηλεκτρονικών υπολογιστών και αφετέρου να αποσαφηνιστεί από την 1η.1.2023 και εφεξής το περιεχόμενο της υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α’ 75) που υποβάλλεται από τους υπόχρεους αναφορικά με τεχνικά μέσα ή/και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες που δεν προορίζονται ή εν τέλει δεν χρησιμοποιήθηκαν για ιδιωτική αναπαραγωγή.

Άρθρο 40
Αντικείμενο

Με το Δ’ Μέρος ρυθμίζονται:

(α) Η χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, ο δημόσιος δανεισμός από σχολικές και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες και η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 (Α’ 25) για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, καθώς και κάθε σχετικής λεπτομέρειας, καθώς και της διάταξης σύμφωνα με την οποία μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό, δεδομένου ότι ήδη το ζήτημα της αμοιβής για τον δημόσιο δανεισμό ρυθμίζεται στο άρθρο 33 του παρόντος.

(β) Η αποτύπωση στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993 των άρθρων που αποτελούν ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ και εισάγονται με τον παρόντα νόμο.

(γ) Η τροποποίηση του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 ώστε, αφενός να αποσαφηνιστεί για το μέλλον ότι οι φορητές ηλεκτρονικές συσκευές-ταμπλέτες (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) περιλαμβάνονται στην έννοια των ηλεκτρονικών υπολογιστών και

αφετέρου να αποσαφηνιστεί από την 1η.1.2023 και εφεξής το περιεχόμενο της υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α’ 75) που υποβάλλεται από τους υπόχρεους αναφορικά με τεχνικά μέσα ή/και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες που δεν προορίζονται ή εν τέλει δεν χρησιμοποιήθηκαν για ιδιωτική αναπαραγωγή.

(δ) Η κατάργηση της παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2121/1993 σχετικά με την υποχρέωση του προς ον η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή του φορέα αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης, καθώς το ζήτημα ρυθμίζεται με το άρθρο 23 του παρόντος.

Άρθρο 41
Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 2121/1993

Στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α΄ 25), περί των βιβλιοθηκών και αρχείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται, β) η παρ. 2 καταργείται και το άρθρο 22 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 22
Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία

Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντίτυπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους.».

Άρθρο 42
Εφαρμογή των διατάξεων των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2016/115/ΕΚ - Τροποποίηση άρθρου 71 ν. 2121/1993

1. Η παρ. 2 του άρθρου 71 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της εφαρμογής της Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992, τροποποιείται ώστε να αναφέρεται η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 και να επικαιροποιηθούν τα παραπεμπόμενα άρθρα, και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περ. ε', 5Α, 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.».

2. Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993, περί της εφαρμογής των ενωσιακών οδηγιών, προστίθενται παρ. 12 και 13 ως εξής:

«12. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και οι παρ. 5 έως 9 του άρθρου 35, καθώς και τα άρθρα 48Α, 48Β και η παρ. 4 του άρθρου 68Α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

13. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 7 του άρθρου 65, η παρ. 5 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ».

Άρθρο 43
Διευκρίνιση πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης καταβολής εύλογης αμοιβής
Τροποποίηση παρ. 3 και 4 άρθρου 18 ν. 2121/1993

1. Στην παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 (Α’ 25), περί της χρήσης τεχνικών μέσων για την ελεύθερη αναπαραγωγή ενός έργου για ιδιωτική χρήση, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο: αα) μετά από τις λέξεις «ηλεκτρονικοί υπολογιστές,» προστίθενται οι λέξεις «στους οποίους περιλαμβάνονται οι» και αβ) μετά από τις λέξεις «συσκευές-ταμπλέτες (tablets)» διαγράφεται το σημείο στίξης «,» και προστίθενται οι λέξεις «και τα», β) στην περ. α) του δεύτερου εδαφίου: βα) στο πρώτο εδάφιο η λέξη «τις» αντικαθίσταται από τις λέξεις «στους οποίους περιλαμβάνονται οι», ββ) το τρίτο εδάφιο καταργείται, γ) μετά από το τέταρτο εδάφιο προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου για ιδιωτική χρήση χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι υλικοί φορείς ψηφιακής αντιγραφής, ιδίως CD-RW, CD-R, DVD και άλλα αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας άνω των 4GB, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, στους οποίους περιλαμβάνονται οι φορητές ηλεκτρονικές συσκευές-ταμπλέτες (tablets) και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones), συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, φωτοτυπικές συσκευές και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, σαρωτές, συμπεριλαμβανομένων των τρισδιάστατων, και εκτυπωτές, συμπεριλαμβανομένων των τρισδιάστατων, οφείλεται

εύλογη αμοιβή στον δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, με εξαίρεση τα προς εξαγωγή είδη.

Η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ως εξής:

α) Η αμοιβή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, στους οποίους περιλαμβάνονται οι φορητές ηλεκτρονικές συσκευές - ταμπλέτες (tablets), και τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα (smartphones) ορίζεται σε 2% της αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται στους πνευματικούς δημιουργούς, στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και στους εκδότες εντύπων.

β) Η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, τους υλικούς φορείς ψηφιακής αντιγραφής και τα άλλα αποθηκευτικά μέσα χωρητικότητας άνω των 4GB, όπως επίσης η αμοιβή για συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή ορίζεται σε 6% της αξίας. Η αμοιβή για τους υλικούς φορείς ψηφιακής αντιγραφής και για τα άλλα αποθηκευτικά μέσα, καθώς και για τις συσκευές ή εξαρτήματα ανεξάρτητα εάν λειτουργούν σε συνάρτηση ή μη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και χρησιμοποιούνται για την ψηφιακή αντιγραφή, μετεγγραφή ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγή, κατανέμεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν τους δικαιούχους των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 9. Η αμοιβή για τις συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλους υλικούς φορείς πρόσφορους για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας κατανέμεται κατά 55% στους πνευματικούς δημιουργούς, 25% στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και 20% στους παραγωγούς γραμμένων μαγνητικών ταινιών ή άλλων γραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας.

γ) Η αμοιβή για τις φωτοτυπικές συσκευές, τους σαρωτές, συμπεριλαμβανομένων των τρισδιάστατων, τους εκτυπωτές, συμπεριλαμβανομένων των τρισδιάστατων, και για χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ορίζεται σε τέσσερα τοις εκατό (4%) της αξίας τους. Η αμοιβή κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ των πνευματικών δημιουργών και των εκδοτών εντύπων. Στην έννοια των φωτοτυπικών συσκευών συμπεριλαμβάνεται και κάθε πολυμηχάνημα, το οποίο έχει τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής.

Η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής επί των τεχνικών μέσων των περ. α), β) και γ) του δευτέρου εδαφίου στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, καθώς και ο τρόπος είσπραξης και καταβολής καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 9.

Σε κάθε περίπτωση από τις ανωτέρω ο υπολογισμός της αξίας γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους εισαγωγείς ή από τους παραγωγούς των αντικειμένων αυτών, αναγράφεται στο τιμολόγιο και εισπράττεται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία των δικαιούχων.».

2. Στην παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993, περί του περιεχομένου που πρέπει να έχει η υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α’ 75) που υποβάλλεται προς τον Οργανισμό

Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο: αα) η υποπερ. αα) της περ. α) τροποποιείται, ώστε στην υποβαλλόμενη υπεύθυνη δήλωση να συμπεριλαμβάνονται και η ποσότητα και η συνολική αξία των τεχνικών μέσων που είχαν περιληφθεί σε προηγούμενη δήλωση και τα οποία διατέθηκαν για επαγγελματική χρήση ή επανεξήχθησαν ή παραδόθηκαν ενδοκοινοτικά ή, αν και είχαν παραχθεί εντός της χώρας ή εισαχθεί ή αποκτηθεί ενδοκοινοτικά, δεν διατέθηκαν προς χρήση, αλλά καταστράφηκαν ή ιδιοχρησιμοποιήθηκαν από τον εισαγωγέα ή τον παραγωγό, αβ) προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο, β) στην υποπερ. αα) της περ. β) μετά από τις λέξεις «σύμφωνα με την παράγραφο 3» προστίθενται οι λέξεις «και την περ. α) της παρούσας παραγράφου», και η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής:

«4. α) Όποιος εισάγει ή αποκτά ενδοκοινοτικά ή παράγει και διαθέτει τεχνικά μέσα ή/και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες που, σύμφωνα με την παράγραφο 3, υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής, υποχρεούται εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη κάθε ημερολογιακού τριμήνου να δηλώνει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 (Α` 75) προς τον ΟΠΙ:
αα) Την ποσότητα και τη συνολική αξία: i) των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες που κατά περίπτωση εισήγαγε ή απόκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε κατά το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό τρίμηνο ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου και ii) των τεχνικών μέσων που είχαν περιληφθεί σε προηγούμενη δήλωση και τα οποία διατέθηκαν για επαγγελματική χρήση ή επανεξήχθησαν ή παραδόθηκαν ενδοκοινοτικά ή, αν και είχαν παραχθεί εντός της χώρας ή εισαχθεί ή αποκτηθεί ενδοκοινοτικά, δεν διατέθηκαν προς χρήση, αλλά καταστράφηκαν ή ιδιοχρησιμοποιήθηκαν από τον εισαγωγέα ή τον παραγωγό και
ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.
Στην υπεύθυνη δήλωση της υποπερ. αα) δεν περιλαμβάνονται: i) τεχνικά μέσα, τα οποία, λόγω των εκ κατασκευής τεχνικών χαρακτηριστικών τους, σύμφωνα με την κοινή πείρα είναι τεχνικά πρόσφορα και κατάλληλα μόνο για επαγγελματική χρήση και ii) τα τεχνικά μέσα, για τα οποία αποδεικνύεται παραχρήμα ότι εισήχθησαν, προκειμένου να διατεθούν σε νομικά πρόσωπα για άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας.
Η συνολική αξία των τεχνικών μέσων του στοιχείου ii) της υποπερ. αα) αφαιρείται από τη συνολική αξία της δήλωσης.
β) Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική γραπτή πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον ΟΠΙ:
αα) την ποσότητα και συνολική αξία των τεχνικών μέσων ή/και χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία ανά κατηγορία και τύπο τεχνικού μέσου αναλυτικά που, σύμφωνα με την παράγραφο 3 και την περ. α) της παρούσας παραγράφου, υπόκεινται στην καταβολή εύλογης αμοιβής και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή απόκτησε ενδοκοινοτικά ή παρήγαγε και διέθεσε,
ββ) ότι αυτή είναι πράγματι η ποσότητα και συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.
Μέσα σε έναν (1) μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης, ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον ΟΠΙ την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον

ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση, ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό του, όταν πρόκειται για εταιρεία.».

3. Η παρ. 2 ισχύει για εισαγωγές που λαμβάνουν χώρα μετά την 1η.1.2023..

4. Για τις κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εκκρεμείς δίκες που αφορούν στο άρθρο 18 του ν. 2121/1993 και έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, συνεχίζει να ισχύει το άρθρο 18 του ν. 2121/1993, όπως ίσχυε μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, μη θιγομένης της ισχύος της μεταβατικής διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 4540/2018 (Α' 91).

Άρθρο 44
Καταργούμενες διατάξεις

1. Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της υποχρέωσης του προς ον η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή του φορέα αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης να καταστήσει το έργο προσιτό στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης, καταργείται.

2. Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, περί του δημόσιου δανεισμού, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, έργων από τις βιβλιοθήκες των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, καθώς και περί της πρόβλεψης του καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της με έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος, καταργείται.

ΜΕΡΟΣ Ε'
Έναρξη ισχύος

Άρθρο 45
Διαχρονικό δίκαιο – Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993
(άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του διαχρονικού δικαίου, προστίθενται παρ. 4, 5, 6 και 7 και το άρθρο 68Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 68Α
Διαχρονικό Δίκαιο

1. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30 παρ. 1, 31 και 52 εφαρμόζεται σε όλα τα έργα και αντικείμενα προστασίας με συγγενικά δικαιώματα, τα οποία προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος- μέλος την 1.7.1995 κατ εφαρμογή εθνικών νομοθεσιών για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Οι τρίτοι οι οποίοι ανέλαβαν την εκμετάλλευση έργων ή αντικειμένων συγγενικών δικαιωμάτων, που είχαν γίνει κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου μπορούν να συνεχίσουν την

εκμετάλλευση αυτή με τους ίδιους τρόπους, με τα ίδια μέσα και στην ίδια έκταση μέχρι 1.1.1999. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 εφαρμόζεται στις μουσικές συνθέσεις με στίχους, εφόσον είτε η μουσική σύνθεση είτε οι στίχοι προστατεύονταν σε ένα τουλάχιστον κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Νοεμβρίου 2013 και στις μουσικές συνθέσεις με στίχους που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, υπό την επιφύλαξη οποιωνδήποτε πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν διενεργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013 και κεκτημένων δικαιωμάτων από τρίτους.

Σε περίπτωση που λόγω της παρούσας διάταξης αναβιώσουν δικαιώματα, τα οποία έχουν μεταβιβαστεί ή άλλως εκχωρηθεί σε τρίτους βάσει άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης, από την επέκταση αυτή της διάρκειας προστασίας επωφελείται ο τελευταίος δικαιούχος ή ειδικός διάδοχος αυτού. Σε αντίθετη περίπτωση επωφελείται ο κληρονόμος του δημιουργού. Η διάρκεια προστασίας που προβλέπεται στις περιπτώσεις γ και δ του άρθρου 52 εφαρμόζεται για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και για τα φωνογραφήματα σε σχέση με τα οποία ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης και ο παραγωγός φωνογραφήματος προστατεύονται ακόμα, δυνάμει των διατάξεων αυτών με τη μορφή που είχαν στις 30 Οκτωβρίου 2011, όπως αυτές ίσχυαν την 1η Νοεμβρίου 2013, καθώς και για τις ενσωματώσεις των ερμηνειών ή εκτελέσεων και των φωνογραφημάτων που δημιουργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.

1α. Ελλείψει σαφών ενδείξεων στη σύμβαση περί του αντιθέτου, μια σύμβαση εκμετάλλευσης της υποπερίπτωσης αα της περίπτωσης δ του άρθρου 52, η οποία έχει συναφθεί πριν την 1η Νοεμβρίου 2013, θεωρείται ότι συνεχίζει να παράγει αποτελέσματα και μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δεν θα προστατευόταν πλέον, σύμφωνα με την περίπτωση γ του άρθρου 52, όπως ίσχυε πριν την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/77/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο.

2. Οι συμφωνίες που αφορούν την εκμετάλλευση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, οι οποίες ίσχυαν πριν από την 1.1.1995, υπάγονται από 1.1.2000 στις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 3 του νόμου αυτού, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Εφόσον μια διεθνής συμφωνία συμπαραγωγής που είχε συναφθεί πριν από την 1.1.1995 μεταξύ συμπαραγωγού από ένα Κράτος - Μέλος και ενός ή περισσότερων συμπαραγωγών από άλλα Κράτη - Μέλη ή τρίτες χώρες, προβλέπει ρητά σύστημα κατανομής σε γεωγραφικές περιοχές των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης μεταξύ των συμπαραγωγών για όλους τους τρόπους παρουσίασης στο κοινό, χωρίς διάκριση της ρύθμισης που ισχύει για την παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στους άλλους τρόπους παρουσίασης, και εφόσον η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θα έθιγε την αποκλειστικότητα, και ιδίως τη γλωσσική αποκλειστικότητα, ενός των συμπαραγωγών ή των εκδοχέων του σε συγκεκριμένο έδαφος, για την παροχή άδειας παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου από έναν συμπαραγωγό ή τους εκδοχείς του απαιτείται η συναίνεση του δικαιούχου της εν λόγω αποκλειστικότητας είτε πρόκειται για συμπαραγωγό είτε για εκδοχέα.

3. Οι ρυθμίσεις για τα ορφανά έργα που προβλέπονται στο άρθρο 27Α εφαρμόζονται σε όλα τα έργα και φωνογραφήματα που προστατεύονται με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικά δικαιώματα για πρώτη φορά από τις 29.10.2014 και εφεξής, ενώ δεν επηρεάζουν το κύρος πράξεων που έχουν συναφθεί και δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.

4. Συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες αφορούν: α) στις πράξεις παρουσίασης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, καθώς και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, με τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά σε τόπο και χρόνο που ο καθένας επιλέγει ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παροχής μιας επιγραμμικής υπηρεσίας και β) στις πράξεις αναπαραγωγής που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση μιας τέτοιας επιγραμμικής υπηρεσίας και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021 υπόκεινται στο άρθρο 48Β από την 7η Ιουνίου 2023, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή. Άδειες, οι οποίες χορηγήθηκαν για πράξεις παρουσίασης στο κοινό που εμπίπτουν στο άρθρο 48Α και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021, υπόκεινται στο άρθρο 48Α από την 7η Ιουνίου 2025, εφόσον λήγουν μετά την ημερομηνία αυτή.

5. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 7 του άρθρου 65, η παρ. 6 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ, που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ισχύουν από την 7η Ιουνίου 2021.

6. Η παρ. 2 του άρθρου 51Β δεν εφαρμόζεται στις εκδόσεις τύπου που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου 2019.

7. Συμβάσεις χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 15Α από την 7η Ιουνίου 2022.».

Άρθρο 46
Έναρξη ισχύος

Ο παρών νόμος, με την επιφύλαξη του άρθρου 45, ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται σε επιμέρους διατάξεις του.